

også gælder for enkeltvirksomheder og sammenslutninger, som ikke efter 1937-loven havde været underkastet nogen form for anmeldelsespligt (forslagets § 6).

Derimod er området for anmeldelse udvidet noget i forhold til 1937-loven, som krævede „... en bestemmende indflydelse ... således at fri prisdannelse ... derved udelukkes eller væsentlig begrænses ...“, men ikke i forhold til den gældende lov, der ligesom forslaget anvender udtrykket „... væsentlig indflydelse“. Denne formulering blev indført ved prisloven af 30. maj 1940.

Efter forslaget omfatter anmeldelsespligten, således som det også er tilfældet ifølge den gældende prisaftalelov, de „immaterielle“ erhverv, hvilket ikke var tilfældet efter 1937-loven. Denne ændring blev gennemført ved prisloven af 28. februar 1947, og herom siges der i motoverne „...; at der ikke ses at være nogen grund til, at lægers, tandlægers, sagføreres, ingeniørers, arkitekters, revisorers, landinspektørers og andre lignende erhvervs prisaftaler m. v. skal være fritaget for den pligt til anmeldelse, som påhviler hele det øvrige erhvervsliv“.

Der skal endelig gøres opmærksom på, at anmeldelsespligten efter forslaget er lempet noget i forhold til den gældende lov, idet bestemmelser, der angår andet end priser, samt enkeltvirksomheder og sammenslutninger ikke som nu skal anmeldes på de pågældendes eget initiativ, men kun såfremt tilsynet kræver det (smlgn. prisaftalelovens § 6 med samme paragraf i lovforslaget).

C. Forbud og reguleringsbeføjelser.

Lovforslaget omfatter ikke noget almindeligt forbud mod aftaler m. v., som medfører eller kan antages at medføre urimelige priser etc. Et sådant almindeligt forbud findes derimod i 1937-lovens § 9 samt i den gældende lovs § 8, stk. 1. Strafansvaret er således på dette punkt efter forslaget i modsætning til tidligere kun knyttet til overtrædelse af myndighedernes pålæg og forskrifter i medfør af loven.

Derimod er der i lovforslagets §§ 10 og 11 indføjet regler om forbud mod to afgrænsede grupper af konkurrencebegrænsninger, som i de fleste tilfælde må anses at støde an mod lovens målsætning ifølge forslaget § 1, jfr. nærmere afsnit 57 og 58 i trustkommissionens betænkning 3. I tilfælde,

hvor en sådan kollision ikke foreligger, kan monopoltilsynet dog dispensere fra forbudsbestemmelserne.

Indgrebsbeføjelserne i forslaget §§ 12 og 13 er i det store og hele en tydeliggørelse af de tilsvarende bestemmelser i såvel 1937-loven som den gældende lov, således som disse er blevet nærmere udformet igennem praksis. En vis udvidelse af myndighedernes indgrebsbeføjelser findes dog i lovforslagets § 13, stk. 3, om tvungen levering. I denne forbindelse kan også nævnes § 15, som pålægger tilsynet at afgive indberetning til ministeren for handel, industri og søfart, såfremt skadelige virkninger ikke kan bringes til ophør i medfør af lovens almindelige bestemmelser.

Det skal endelig fremhæves, at der ikke i 1937-loven findes bestemmelser om priskiltning m. v., medens forslaget § 14 i denne henseende træder i stedet for den gældende lovs § 9, stk. 2, og § 11.

D. Klage og anke.

Der fandtes ikke efter prisaftaleloven af 1937 nogen særlig ankeinstans, men priskontrolrådets pålæg kunne inden fire ugers frist indbringes for landsretten; i modsat fald var de endelige (§ 11). Derimod skal efter forslaget klager først indbringes for ankenævnet, hvorfra der i retsspørgsmål er rekurs til domstolene (§ 19). Efter den gældende prisaftalelov findes der ikke nogen sådan rekurs, men ankenævnet foretager indstilling til ministeren for handel, industri og søfart, som har den endelige afgørelse (§ 13).

Efter lovforslaget (§ 19, stk. 8) såvel som efter den gældende lov (§ 13, stk. 6) har anke ikke opsættende virkning, men efter 1937-lovens § 11 blev pålæggets virkning suspenderet, såfremt det rettidigt blev indbragt for domstolene. Fik priskontrolrådet medhold ved retten, regnedes pålæggets gyldighed fra dets udstedelse. Der måtte herefter kunne blive tale om f. eks. at tilbagesøge for meget oppebårne fortjenester.

Den nærmere *begrundelse* for lovforslagets enkelte bestemmelser er paragraf for paragraf givet i bemærkningerne til forslaget. Endvidere er der i trustkommissionens betænkning 3 givet en udførlig redegørelse for den samfundsøkonomiske baggrund for en lovgivning om konkurrencebegrænsning og monopol, denne lovgivnings hidtidige